

Televizní se stala slabikářem covidového světa, kdo si to nemyslí, dýchá někde jinde. Vir nás uvěznil, obrazovka se stala naším společníkem, neodmlouvá a nezlobí se, když ji vypneme. I když mám mnohdy pocit, že nahoru na Kavčí hory musí pravidelně chodit pošťák, držet v ruce obálku s pruhem, uvnitř oznámení s postihem za šíření poplašných zpráv a vzkazem pro mě, že už zítra asi nebudu na světě. Jindy jsem rád, že s televizí uteču třeba za polární kruh a vidím, jak se žije v samotě, tichu a posvěcené duši.

Covid nás zavřel, s rámusem a výhrůzkami na deset západů. Žije s každým z nás, nemusí se nám to líbit, ale on se tak rozhodl. A že to někdo vidí jinak? Tak musel usnout před rokem, a ještě se neprobudil do našeho polomrtvého světa. Mnohé věci neplatí a do konce světa platit nebudou! Ale i tak – musíme se naučit – těšit se na jiné. Tahle doba je pro odvážné a slabší mají jedinou výhodu, že je svět – s covidem za zády milosrdně neodsuzuje.

Co nám však tenis v těchto časech nabízí? Kdyby nebyla televize, tak bychom si mysleli, že ten velký se snad už ani nehraje a ti, co ho hrají, stále častěji ztrácejí chuť v těchto zvláštních představeních účinkovat. Prázdné haly, arény bez lidí, jen Australian Open, s několikadenní přestávkou, nabídlo příjemnou diváckou pohodu.

Divadlo bez diváků? Kaširované, předstírané potlesky? I Shakespeare si musel v roce 1599 postavit na jižním břehu Temže v Southwarku divadlo Globe, aby měl jeho hrdinům kdo tleskat. Pro koho by jinak psal Romea a Julii, Hamleta či Othella? Bez diváků divadlo zákonitě umírá... I tenisté se ozvali. „Z tenisu se stala práce bez chuti a zápachu. Budu potřebovat čas, abych si zvykl na tuhle pseudo ATP Tour. Je smutná, nudná, až absurdní,“ popisuje francouzský tenista Benoit Paire zvláštní bezkrevný tenisový čas.

„Vím, řeknete si, jaké mám štěstí, že mohu hrát tenis, ale za zavřenými dveřmi bez atmosféry není to, proč ho hraji. Když navíc musím zůstat v hotelu nebo v klubu, pod hrozbou pokuty nesmím nikam jít.“

A Kanaďan Denis Shapovalov? Světová dvánáctka. „Nadšení z tenisu se postupně vytrácí, spouště hráčů to dělá problémy. Nesnažím se hrát tolik jako dřív, a chci se co nejvíce držet mimo bubliny, protože je to mentálně vysilující a hodně náročné.“ A vůbec se nediví, že nejlepší ztrácejí motivaci si ještě něco na dvorci dokazovat, někteří z nich navíc mají doma Grand Slamy, tak po čem by ještě toužili?

Mnozí nejlepší vyškrtli ze svého programu nedávný tradiční turnaj na Floridě v Miami, omluvilo se více než třicet přihlášených mužů, prořídil turnajový pavouk žen. Djokovič napsal, že dal přednost rodině, jiní důvod ani nehledali, prostě nepřijeli. Příznějme, doba, kdy byly prestižní turnaje narvané k prasknutí, je minulostí. I turnajoví ředitelé už vědí, že s nimi v kanceláři sedí covid. A bude tam sedět pořád, jen bude mít za sebou místo devatenáctky jiné číslo a další mutace se budou jmenovat po rozpodivných krajinách...

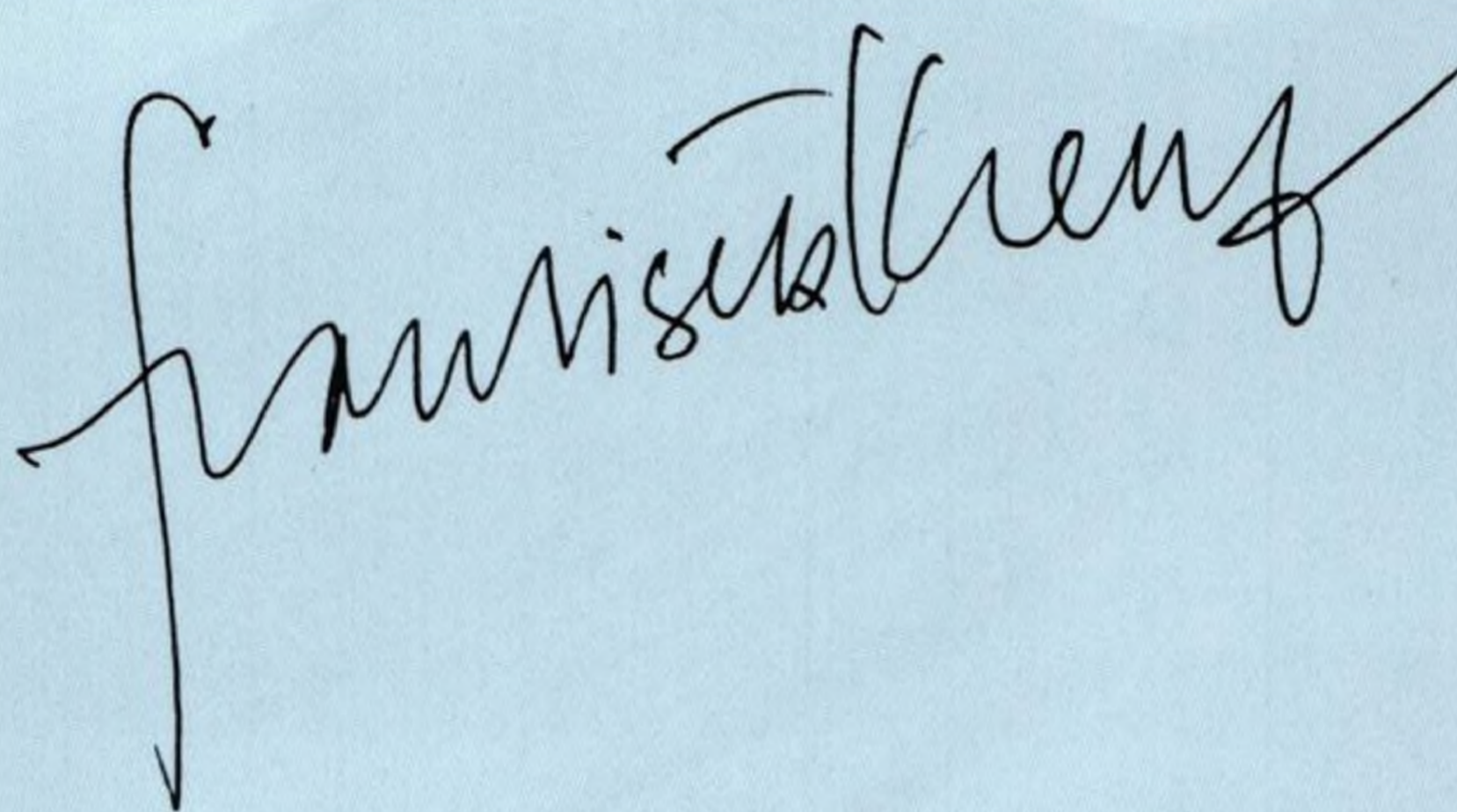
A domácí tenisová scéna? Ta regionální se určitě obejde bez složitých pobytových bublin, velké turnaje ji ale budou muset vzít do hry a určitě i hlouběji sáhnout do kapsy. Bude to ale chtít každý pořadatel podstoupit, budou na to finance? Tenisový šéf Kaderka by mohl potvrdit, že loňské pořadatelské vítězství nad covidem bylo pro

svět sice velkým poselstvím, ale rozhodně nebylo levné.

Jak do tenisového covidového bludiště, navíc střeženého pandemickými opatřeními, mohl vstoupit český tenis? Nesmělo se skoro nic, poprvé v historii se v halové sezoně neodehrál ani jeden fiftýn, statistiky českých šampionů jsou prázdné. Ale hrálo se! Svědomí, nesevědomí! „Zatím musíme hrát jen ve dne, nemáme pořádné zatemnění,“ říkali hodně potichu někteří majitelé hal a u zámečnicků raději ve vedlejším městě si nechali udělat dvacet klíčů, aby u toho nemuseli být. Každý neměl to štěstí, aby udělal pro svou talentovanou dceru v jedné z hal provizorní kurt jako obětavec táta Bejlek...

Čemu dát přednost? Měli rodiče talentovaných dětí přistoupit na podmínky, ve kterých mnohá pravidla neplatila a jiná zase za cenu přimhouření očí ano? A kladli si otázku, zda jejich dítě pochopí, že když ho vedou do haly, všude je zavřeňo a pak slyší, že samo nemůže ani největším kamarádům říct, že mu táta či maminka domluvili trénink, když se všichni kolem snažili přistoupit a dodržovat lockdownovou temnotu? Ale co, děti slovo lockdown ve svém slovníku snad nemají a nechtějme po rodičích, aby se červenali. Dorostenci do pandemií zavřených hal už chodili sami...

I na tohle zapomeňme, otočme list a pojďme se všichni společně pokusit hledat radost z tenisu. Hned na začátku si ale řekněme, že to bude v jiných kulisách, které se nám líbit nebudou, jsou studené, mnohdy jen pro silné a odvážné, ale covid se převlékl do světa, který mu nejlépe vyhovuje a do přívětivějšího kabátu se nepřevlékne. A netěšme se na věty o světle na konci tunelu, ty budou jednou provždy patřit do sladkých operet a stejně už víme, že lhát si prostě někdy – musíme. Nebo ne?

P. S. 1

Co by mělo být napsáno na receptu na radost pro náš svět? Nepřemýšlejme o pekle, nemysleme na něj. Možná v něm už žijeme, ale tvařme se, že to není pravda.

P. S. 2

V tomhle čísle si můžete přečíst o Pepovi Vlko- vi z Karviné, už více než pětadvacet let pořádá turnaje pro mladší a starší žáky, kteří zatím skoro nic nevyhráli a do závodního tenisu se prostě ještě nevešli. V této soutěži mají šanci většinou poprvé zažít vítěznou tenisovou radost. Pro mnohé možná zvláštní utopie, pro jiné třeba humánní vztahová charita, ale zkuste se nad tím zamyslet. Nebude právě tohle lidské konání v příštích letech nejceněnější?

P. S. 3

Nehledejme pokladny na jízdenky do šťastného života. Nejsou. A snad někdy budou... Ptejte se – příště.

Z OBSAHU

Dva kroky do wimbledonské historie (6–9)

Australian Open a co dál? (10–12)

Můj příběh: Garbiñe Muguruzaová (13–15)

Příloha: Fiftýn plus (I–XXIV)

Zajímavosti ze světa (17–19)

Andy Murray (20–21)

Jessica Pegulaová (22–23)

Tenisová sezona ATP Tour 2021 (24–25)

Stalo se před 20 lety (Lleyton Hewitt) (26)

Za oponou (28–29)

Dialog s Rogerem Federerem (31–32)

Uzávěrka tohoto čísla byla 26. 3. 2021

Na titulu: **PETRA KVI TOVÁ** získala v Dauhá svůj další titul v seriálu WTA

tenis S PŘÍLOHOU www.magasintenis.cz

32. ročník, duben 2021

vydává T/Production, spol. s r. o.

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz

Šéfredaktor **Ing. František Kreuz**, vedoucí redaktor **Mgr. Stanislav Burian**. Grafická úprava **Studio Franklin**, Praha 2. Tisk: **Hart Press, s. r. o.**, Otrokovice. Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha, č.j. 1646/94 ze dne 25. 7. 1994 a Ředitelstvím pošt Praha, č.j. NP 224/94 ze dne 2. 2. 1994. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ZSeČ Ústí n. L. ze dne 21. 1. 1998 pod č.j. P-322/98.

Časopis registrován u Ministerstva kultury ČR pod evidenčním č. MK ČR E 5153.

Příjem inzerce: T/Production

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz.

Objednávky a předplatné i pro Slovensko přijímá Digital-ICT, s.r.o.

P. O. Box 72

225 72 Praha 025

Telefon – Call centrum: 234 092 851, 840 30 60 90

predplatne@predplatne.cz

www.predplatne.cz

Objednávky a předplatné pro SR přijímá také

T/Production, Hudečkova 10, 140 00 Praha 4

tel.: 241 442 398

e-mail: burians@volny.cz

Cena výtisku 45,- Kč, pro předplatitele 33,- Kč

F 5153-ISSN 0862-6766

franklin
TIPOGRAFICKÉ STUDIO

výroba tiskovin,
časopisů a katalogů
Náměstí Míru 820/9, Praha 2
tel.: 222 510 268

HART PRESS, spol. s r. o.

tř. T. Bati 1574, 765 02 Otrokovice

Tel.: +420 577 926 206-8

Fax: +420 577 925 662

Mobil: +420 737 259 370

E-mail: hartpress@hartpress.cz

Předplatné časopisu vám zajistí mimo subjektů uvedených v tiráži i redakce časopisu Tenis,

tel.: 604 545 555,

e-mail: smidaaak@gmail.com

a T/Production, s r. o.,

e-mail: s.burian@seznam.cz